

เชื่อว่ากินเด็กแล้วเป็นอมตะ

ผู้แต่ง : ดาวมีดมน

พิสูจน์อักษร : Neko

ลิขสิทธิ : Novel Kingdom

“สงวนสิทธิตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ พ.ศ. ๒๕๓๗

(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๘)”

จัดทำครั้งที่ 1 : พฤศจิกายน 2564

ติดต่อสำนักพิมพ์ : novelkingdompartltd@gmail.com, facebook :

<https://www.facebook.com/NovelkingdomNK>

บทที่ 1 การพบเจอ

8.00 น.

Rrrrrrrrrrrrrrrrrrr

“โอ้ยยยย ใครแม่งมันโทรมาแต่เช้าเลยวะคนจะหลับจะนอน” ร่าง
สูงที่นอนบนเตียงขนาดคิงไซส์สปรูตออกมาอย่างอารมณ์เสียพลางยกมือขึ้น
ไปคลำหาโทรศัพท์ แต่เมื่อยกขึ้นมาดูก็ต้องตกใจเพราะเบอร์ที่โทรมาคือ
คุณหญิงแม่ของเขานั่นเอง

ดีด!

“ฮัลโหลครับคุณหญิง โทรมาเข้าขนาดนี้มีอะไรให้ผมรับใช้ครับ”
ร่างสูงพูดออกมาอย่างทะเล้นขี้เล่นตามนิสัยของเจ้าตัวจนคนฟังถึงกับต้อง
ถอนหายใจด้วยความเบื่อหน่ายลูกชายตนเองเลยทีเดียว

“เข้าบ้านแกลียะ ‘ครูส’ และที่แม่โทรมาก็เพราะแม่ต้องการให้พวก
แกดูแลใครคนนึง เดี่ยวแม่จะกลับประเทศไทยนะ ลงจากเครื่องก็ประมาณ
9.30 นี้ พวกแกมารอรับแม่ด้วย” คนเป็นแม่พูดออกมา

เฮ้ย! เหลือเวลาแค่ 1 ชั่วโมงจะเอาเอาอะไรไปทัน คุณหญิงนะ
คุณหญิง

แต่อีกใจก็สงสัยว่าทำไมคุณหญิงแม่ของเขาถึงได้รับมาขนาดนี้
เพื่อที่จะให้ดูแลใครก็ไม่รู้ แต่ขอเลยว่าอย่าเป็นเด็ก เพราะพวกผมนะไม่ถูก
ชะตากับเด็กจริง ๆ

และทำไมต้องกลับมาวันนี้ด้วยวะ เพิ่งนอนได้แค่ 5 ชั่วโมงเอง
แทนที่จะบอกล่วงหน้าหน่อยก็ได้ ครูสบนแม่ในใจ

“ครับ ๆ ถ้าไม่มีอะไรแล้วผมขอตัวครับ”

ดีด!

ผมจัดการตัดสายทันทีเมื่อพูดจบและวางมือถือนบนหัวเตียง
เหมือนเดิมพร้อมกับลุกขึ้นขยับหัวตัวเองอย่างอารมณ์เสีย อ้อ! นี่ผมลืม
แนะนำตัวหนิ สวัสดีครับ ผมครูส โอลิเวอร์ หรือเรียกว่าครูสเฉย ๆ ก็ได้
ครับ ผมเป็นคนสัญชาติไทย-อังกฤษ อายุ 24 มีพี่ชายฝาแฝด 1 คนชื่อดาร์ก
ซึ่งผมกับมันไม่ค่อยถูกกันหรอก เรียกได้ว่านิสัยโคตรต่างกัน แต่ถึงอย่างนั้น
เรามักจะแบ่ง ‘ของเล่น’ ด้วยกันเสมอเพราะเรามักชอบอะไรเหมือน ๆ กัน
แต่ตอนนี้ผมขอตัวไปอาบน้ำแต่งตัวก่อนนะครับเพราะต้องเตรียมตัวไปรับ
คุณหญิงที่มาไม่บอกไม่กล่าว

15 นาทีผ่านไป~

ผมอาบน้ำและแต่งตัวด้วยชุดเสื้อเชิ้ตสีขาวกับกางเกงสแล็กสีดำ เชิ้ตผมชนิดหน้อย แต่ถึงไม่แต่งตัวสาว ๆ ก็ติดตรึง ก็คนมันหล่อหนิ ช่วยไม่ได้นะ ทั้งหน้าตาที่ดูหล่อเหลา ไหนจะหุ่นล่ำ ๆ น่าชอบนี่อีกที่ทำให้มีหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่และสาว ๆ มาเสนอตัวให้ถึงที่ แค่กระดิกนิ้วก็มากันแล้ว

แกร๊ก!

หลังจากที่ผมอาบน้ำและแต่งตัวเรียบร้อยแล้วด้วยเสื้อเชิ้ตสีขาวที่ถูกปลดกระดุมออก 2 เม็ด เผยให้เห็นแผงอกน่าชบ กับกางเกงสแล็กสีดำ แล้วจัดการทาเจลจัดทรงผมชนิดหน้อยเสร็จ ผมก็เปิดประตูออกไป ก็นะ คนมันหล่อ แค่แต่งนิด ๆ หน้อย ๆ ก็หล่อแล้ว

“อ้าว! มึงตื่นแล้วหรอวะ?” ผมเอ่ยถามร่างสูงอีกคนที่ตอนนี้กำลังจิบกาแฟ ในมือก็ถือไอแพดเพื่อดูหุ่นและนั่งไขว่ขาด้วยท่าที่สุขุมซึ่งต่างจากผม

มันคือพี่ชายฝาแฝดผมครับชื่อดาร์ก โอลิเวอร์ หรือเรียกว่าคุณดาร์ก เฉพาะคนที่ไม่สนิทเรียก แต่กรณีผมเป็นน้องมันไงมันเลยไม่ว่า และมันยังทำผับกับกาสิโนอีกด้วย

แต่เห็นเย็นชาอย่างนี้มันซาดีสมันะครับ ไม่มีคู่ขาคนไหนสภาพดีอะ
หนักถึงขั้นเข้าไอซียูก็มี

“อืม”

มันหันมามองผมนิด ๆ แล้วเอ่ยเสียงเรียบปนเย็นชาและก้มไปดูไอ
แพตต่อ ผมส่ายหัวเบา ๆ กับความไร้อารมณ์ของพี่ชายตนเองพร้อมกับเดิน
เข้าห้องครัวเพื่อไปเติมน้ำแก้กระหาย

“คุณแม่จะกลับมาแล้ว ท่านโทรมาบอกให้มึงกับกูไปรับ” ผมเดิน
ออกมาจากห้องครัวแล้วเดินไปฟังผนังข้างโต๊ะทีวีจอแบนพร้อมกับเอ่ยบอก
อีกคน

“ท่านบอกกูแล้ว และตอนนี้เราก็คงไปได้แล้วเดี๋ยวสาย”

พรี๊!!

มันลุกขึ้นหยิบสุทข้าง ๆ ตัวเองแล้วจัดการสวมใส่ทันที สงสัยวันนี้
มันจะมีงานต่อเพราะว่าแต่งเต็มยศซะขนาดนี้ เสื้อเชิ้ตสีขาวคลุมทับด้วยสุท
ราคาแพงสีดำกับกางเกงสแล็กสีดำ

“เออ ๆ” ผมตอบมันไปส่ง ๆ แล้วเดินตามมันไปทันที ผมขัดคุณหญิง
แม่ไม่ได้เลย เก่งแค่นี้ก็สู้คุณหญิงแม่ไม่ได้หรอก ผมยังรักชีวิตตัวเองอยู่

20 นาทีผ่านไป~

อ่าา ตอนนี้พวกเราถึงสนามบินแล้วครับ และตอนนี้ก็เวลา 10.30
พอดี ระยะเวลาได้ตรงมากลุดเซ (คนขับรถ)

“ฮัลโล~~ทุกคน~~”

หลังจากที่พวกเราขึ้นรถ ไม่นานนักก็มีเสียงผู้หญิงในชุดเดรสสีแดง
งุ้มมือเด็กผู้ชายหน้าตาน่ารักมา แถมยังตะโกนพลาบปากไม้โบกมือเรียก
พวกผมสองคน นั่นก็คือคุณแม่ผมเอง

“โห ไม่เจอตั่งนานตีนกายยังมีเหมือนเดิม 555” ผมแก้มึงแซวคุณแม่
ด้วยท่าที่สนุกที่ได้แก้มึง แต่เอาเข้าจริงคุณแม่ไม่มีตีนกาเลย หน้าตึงเป๊าะ
แถมยังสวยมาก ๆ ด้วยทั้งที่ตอนนี้อายุ 45 แล้ว แต่หน้ากลับอ่อนเยาว์
คล้ายกับสาวอายุ 25 จนมีหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่มาจีบเสมอ ทำให้คุณพ่อ
มักจะเกาะติดคุณแม่ตลอด สงสัยจะติดธุระจึงมาไม่ได้เลยยอมปล่อยคุณแม่
มา

พี่ยะ!

“โอ้ยยย!”

“นี่แน่ะ ว่าแม่มีตีนกาได้ไงแม่ออกจะสวย จริงไหมดาร์กลูกรัก”

ผมที่โดนตีไหล่ร้องโอดครวญด้วยความเจ็บและจ้องมองคุณแม่ตา
เขม็งด้วยความคับแค้น นี่ไม่คิดจะเป็นห่วงลูกคนนี้เลยใจร้าย

“ครับ คุณแม่สวยที่สุด” อ้ากกกกk ไอ้ดาร์กโดนล้างสมองโดยปีศาจ
โอ้ยยยย ตายแน่ ๆ เลยมึง

“น่ารักมากคะลูกรัก อี ๆ ๆ อ้อ แม่ลืมไปแล้วว่ามีคนหนึ่งที่แม่อยากให้
ทำความรู้จักกันไว้ สวรรค์พี่ ๆ เขาสิลูก” คุณแม่ที่พูดจบก็หันตัวเด็กน้อย
ออกมาข้างหน้า อืม จะว่าไปเด็กนี้ก็น่ารักเหมือนผู้หญิงเลย แต่โทษทีกู
เกลียดเด็ก!!!

“สะ... สวรรค์สะ ผมเดม่อน โอลิเวอร์ รีเรียกว่า ‘ม่อน’ เฉย ๆ ก็ได้
สะ เป็นนะ... น้องบุญธรรมของพวกพี่” เด็กม่อนพูดด้วยน้ำเสียงสั้นอย่าง
หวาดระแวง

“อืม/อืม” ผมกับไอ้ดาร์กเอ่ยตอบขึ้นมาอย่างราบเรียบและเย็นชา ก็บอกแล้วว่าพวกผมไม่ชอบเด็ก

“พูดกับน้องให้มันดี ๆ หน่อยสิ เดี่ยวน้องจะไปอยู่กับพวกแกน้องมันจะกลัว”

อ้อ! ผมต้องพูดเพราะ ๆ กับน้องเพราะน้องจะมากอยู่กับพวกผมอย่างนี้เนี่ยเอง ฮะ!!! มันจะมากอยู่กับพวกผมเนี่ยนะ ไม่เอา เกลียด ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ

“ไม่!/ไม่!” ทั้งสองเอ่ยปฏิเสธพร้อมกันอย่างไม่ได้้นัดหมาย ไม่เอายังไงก็ไม่ยอมให้เด็กนี้เข้ามาในชีวิตเด็ดขาด

“ไม่ได้! นี่คือการสั่ง พวกแกต้องดูแลน้องจนจบมหาลัย ถ้าพวกแกดูแลไม่ได้พวกแกตาย!!!” คุณแม่เอ่ยเสียงเข้มพร้อมกับจ้องเขม็งอย่างกับจะกินเลือด ฮึ้ยย ตอนคุณแม่โกรธโครตน่ากลัว แม้แต่คุณพ่อยังกลัวเลยแล้วพวกผมจะเหลือหรือ

“ครับ/ครับ” ผมกับไอ้ดาร์กเอ่ยตอบรับจำยอมพลาถมองเด็กน้อยคนนั้นที่กำลังยกยิ้มอยู่ อีก... ร้ายไม่เบาเลยนะ

“ดี หมดธุระแม่แล้ว ขอตัวกลับก่อนแล้วกันเครื่องออก 11.10 แม่ไป
ละ และอย่าคิดแก้งลูกแม่เด็ดขาดนะ ไม่งั้น ตาย” ผมมองคุณแม่ที่เดินลับ
ตาไปแล้วแต่ก็ต้องหันขวับไปหาไอ้เด็กที่เยาะเย้ยพวกผมสองคน

“ต่อไปนี่เรียกฉันว่าคุณครูส” ผมบอกเด็กที่ยืนทำหน้าใสชื่อคนนั้น
ด้วยเสียงเรียบ

“เรียกฉันว่าคุณดาร์ก” ไอ้ดาร์กยืนมองเด็กคนนั้นนิ่ง ๆ และเอ่ยขึ้น
เสียงเรียบเช่นเคย

“พี่ครูส พี่ดาร์ก” เด็กนั้นเอียงคอพูดอย่างน่ารัก เฮ้ย! แล้วภูจะชม
มันทำไมเนี่ยโว้ยยยย

“คุณ!/คุณ!” พวกผมตะคอกออกมาเสียงดังที่อีกคนไม่ทำตามคำสั่ง

“พี่ ๆ ๆ ๆ ๆ!” เด็กนั้นพูดขึ้นอย่างกวน ๆ กวนจนน่าจับกดลงเตียง
โว้ย!!! นี่ภูคิดไรวะเนี่ย

“จะเรียกอะไรก็เรียก แต่รู้ไว้ซะว่าพวกฉันเกลียดเด็ก” ไอ้ดาร์กเดิน
ไปใกล้พร้อมกับพูดเสียงเย็นสุดแสนจะเย็นชาของมัน

“ใจร้ายจังเลยนะว่าที่สามี” เด็กนั้นพูดเสียงแผ่วจนแทบไม่ค่อยได้ยิน ได้ยินแค่อะไรมี ๆ แค่นั้น

“รีบ ๆ ไปกัน ต้องไปหาโรงเรียนอีก ตามมาสิยืนบื้ออยู่ได้” ผมเอ่ย
เหน็บแนมคนที่ยืนงออยู่ข้างหลัง

หึ! จะรังแกให้อยู่ไม่ได้เลยหึ ๆ ๆ

บทที่ 2 ยั่วแบบใส ๆ by เดมอน

พาร์ท เดมอน

ณ คอนโดหรู

อ่าา สวัสดีครับทุกคน ผมชื่อเดมอน โอลิเวอร์ หรือว่าม่อนนั่นเอง อายุ 16 ปี เป็นลูกบุญธรรมของแม่ ‘ดาวิกา โอลิเวอร์’ คุณแม่ของพีตาร์กับพีครุส ซึ่งเป็นพีที่ผมจะจีบแถมคุณแม่ยังเปิดทางให้ผมด้วย หี ๆ สงสัยคงต้องยั่วชะหน่อย เกลียดเด็กนักรักไหม เจอเดมอนหน่อยเป็นไง

“นายไปพักเถอะ เหนื่อยจากการเดินทางมาแล้ว ห้องนายอยู่ทางซ้ายมือ” พีตาร์กพูดขึ้นนิ่ง ๆ พลายกมือไล่บอดี้การ์ดออกจากห้อง เมื่อโล่งเสร็จ เจ้าตัวก็เดินไปห้องครัวทันทีจนภายในห้องนั่งเล่นเหลือแค่ผมกับพีครุสที่กวาดตามองผมตั้งแต่หัวจรดเท้า

“หี! อย่าคิดว่าพวกฉันสองคนจะยอมรับนาย ฉันท่ะเกลียดนายที่สุด”

พี่ครูสก็้วมาใกล้ผมพร้อมกับยกยิ้มขึ้นอย่างมีเลศนัย อ่าา ดูเหมือนเขาจะไม่ชอบหน้าผมแฮะ หึ ๆ ๆ น่าตื่นเต้นจัง พวกพี่ทั้งสองคงยังไม่รู้หรือกว่าผมเป็นยังไง

“ทำไมละอะ ม่อนไม่น่ารักหรืออะพวกพี่เลยเกลียด” ผมเอ่ยเสียงสั้น ๆ พลังซ้อนตาที่เอ่อคลอด้วยน้ำตาไปให้อีกคนที่ตอนนี้เหมือนจะชะงักมองผมด้วยสายตาอึ้ง ๆ

“ชะ... ไซ่ นายมันน่ารังเกียจ” พี่ครูสพูดออกมาด้วยน้ำเสียงตะกุกตะกักจนผมที่ได้ฟังก็รู้สึกเสียใจขึ้นมาและเปลือร้องให้ออกมาเสียงดัง ทำให้พี่ครูสได้แต่ยืนมือจะมาปลอบอย่างตกใจ เซอะ! แต่ผมไม่หายหรือครับ

“แงงงง! จะ... ใจร้าย ฮือ ๆ ๆ ฮึก ๆ แงงงง ๆ!” เสียงร้องให้ดังจนคนในครัวได้ยินและรีบออกมาด้วยความเร็ว เมื่อผมเห็นดังนั้นก็รีบลากกระเป๋าเข้าห้องทันทีโดยไม่สนว่าอีกคนจะทำหน้ายังไง

พรี๊ป!

ปัง!

ผมปิดประตูเสียงดัง ได้แต่ยืนเอาหลังพิงประตู ยกมือปาดน้ำตาอัน
เสแสร้งนั้นออกอย่างเบามือ ไซ้ ผมเสแสร้งทำเป็นร้องไห้เพื่อทำให้อีกคน
ตายใจว่าผมนั้นอ่อนแอ หึ! ใครว่าผู้ชายต่อแหล่ไม่เป็น เปลอ ๆ อาจจะ
มากกว่าผู้หญิงด้วยซ้ำคุณว่าไหม?

“คิดจะเล่นงานผมหรือคุณสามี มันไม่ง่ายหรอกนะ หึ!” ผมยกยิ้มขึ้น
อย่างเจ้าเล่ห์ พลังลากกระเป๋ามาเพื่อจัดเสื้อผ้าเข้าตู้ อ่า แต่ลืมบอกไปเลย
ว่าภายในห้องสวยมาก เป็นสีที่ผมชอบมาก มันคือสีดำที่หมายถึงความ
โศกเศร้า กับสีขาวที่หมายถึงความบริสุทธิ์ได้อย่างลงตัว

ห้องนี้มีเตียงคิงไซส์สำหรับ 2-3 คนนอนได้ ข้าง ๆ เตียงทั้งสองฝั่ง
ตกแต่งด้วยลั่นชักสีใส ทั้งสองฝั่งก็จะมีโคมไฟอยู่ แต่ดูแล้วผมคงต้องหยุด
ชื่นชมความงามของห้องไว้แค่นี้..เพราะไอ้เจ้าสิ่งที่ผมกำลังเหยียบ!..พอก้ม
ลงไปหยิบก็ต้องตกตะลึงกับสิ่งที่เห็น!

“อื ๆ ทำไมไม่เก็บซากไปด้วยละเนี่ย อย่าให้รู้นะว่าใคร แม่จะตัดทิ้ง
ให้เปิดกิน!” พอผมหยิบขึ้นมาเท่านั้นแหละ ถึงเห็นเต็มสองตาว่ามันคือ
ถุงยาง และอย่าคิดว่ามันมีอันเดียวเพราะนี่มันมีถึง 3 เลยนะ อย่าให้รู้นะว่า
เป็นใคร

(ครูส// : ฮะ... ฮัดซิว! ฮัดซิว! แม่ใครนินทาภูเปลาวะ ฮัดซิว!)

(ไรท์// : รู้เลยว่าเป็นของใคร =_=)

ผมได้แต่ส่ายหัวไปมา เอามันไปทิ้งถังขยะและรีบจัดสัมภาระตัวเอง
ทันที

10 นาทีผ่านไป~

“อืมม วันนี้จะใส่ตัวไหนเพื่อยั่วพวกพี่ดีน้า” ผมพิมพ์ออกมาอย่าง
นึกคิดเมื่ออาบน้ำเสร็จและเดินมาหยุดที่หน้าตู้เสื้อผ้าเพื่อเลือกชุด

ผมหยิบชุดสำหรับใส่นอนออกมา 2 ชุด ชุดแรกเป็นเสื้อเชิ้ตสีขาวผ้า
บางตัวใหญ่กับกางเกงขาสั้นที่เหมือนกางเกงใน และอีกชุดเป็นชุดนอนสาย
เดี่ยวตัวยาวผ้าสีนํ้าเงินที่ก้มทีเห็นอะไรต่อมิอะไร

“วันนี้ยั่วเบา ๆ ไปก่อนแล้วกัน” ตัดสินใจแล้วผมก็หยิบเสื้อเชิ้ตสี
ขาวตัวบางกับกางเกงขาสั้นทันที และเริ่มปฏิบัติการยั่วเหล่าว่าที่สามีทั้ง
สอง

ก๊อก ๆ ๆ

“ได้เวลากินข้าวแล้ว”

ไม่นานนักเสียงเคาะประตูก็ดังขึ้นพร้อมกับเสียงพี่ต๋องที่ตะโกน
บอกออกมา ‘ฮึ้ย! ไอ้พี่ครูสนี่ไม่คิดจะจ๋อกันเลยใช้ปะ’ ผมคิดในใจ

“อะ พี่ต๋อง”

แฉึดึด!

พอเปิดประตูก็เจอกับพี่ครูสนี่นั่งอยู่ตรงโซฟา สายตาจ้องมองผม
อย่างอึ้ง ๆ ลูกกระเดือกก็ขยับขึ้นลงเหมือนคนกระหายน้ำที่ต้องกลืน
น้ำลาย ผมยกยิ้มอย่างมีเลศนัยและเดินไปที่โต๊ะรับประทานอาหารที่ตอนนี้
มีคนนั่งอยู่ตรงหัวมุมโต๊ะ บนโต๊ะมีอาหารมากมายอย่างเช่นกุ้งอบวุ้นเส้น
ต้มยำกุ้ง แกงเขียวหวาน สเต็กเนื้อ เมื่อเห็นดังนั้นผมก็เดินไปนั่งเก้าอี้ฝั่ง
ซ้ายมือมองพี่ต๋องทันที

“อะ... อี๊ เป็นไง ห้องพออยู่ได้รึเปล่า” พี่ต๋องที่มองขาขาว ๆ ของ
ผมที่เสื้อเชิ้ตร่นเมื่อนั่งจนเผยโฉมขาเรียวจนต้องกลืนน้ำลายลงคออย่างฝืด
และพยายามเบนหน้าหนี

“อยู่ได้ฮะ”

พรี๊!

ไม่นานนักคนที่กำลังทำเป็นงอนก็เดินมานั่งฝั่งตรงข้ามผมแล้วใช้
ข้อส้อมตักกึ่งอบวันเส้นตัวโตใส่จานให้ผม ผมมองหน้าพี่ครูสพลางทำ
หน้าสงสัย

“มองไร กูแค่ให้เพื่อขอโทษที่พูดไม่ดีใส่แค่นั้นแหละ และอย่าคิดว่ากู
จะยอมรับง่าย ๆ เอะ” ผมก้มหน้ายิ้มทันที อ่าา ทำไม (ว่าที่) สามีผม
น่ารักขนาดนี้นะ

“ขอบคุณอะ ม่อนไม่ได้โกรธพี่ครูสแล้ว” ผมเงยหน้าบอกอีกคนและ
ยิ้มให้น่ารักจนเหมือนจะรู้สึกถึงท่าทีชะงักของทั้ง 2 คน

“อะ... เออ ๆ ๆ รีบกินเถอะเย็นหมดแล้ว” พี่ครูสพูดด้วยน้ำเสียง
เย็นชา ส่วนผมก็ก้มหน้ารับประทานอาหารทันทีแต่ก็ไม่วายมีคนทยอยตัก
อาหารให้ผมทั้งสองคน อยากหยุดเวลาไว้ตรงนี้ ตอนที่ผมมีความสุขแม้จะ
เป็นความสุขของผมฝ่ายเดียวก็ตาม

30 นาทีผ่านไป~

“ทำอะไรของนาย?”

ผมที่กำลังจะหยิบนมในตู้เย็นแล้วเทใส่แก้วนั้นก็ต้องตกใจเมื่อมีเสียงเย็น ๆ ของผู้ชายคนหนึ่งที่กำลังยืนกอดอกเปลือยเผยให้เห็นกล้ามเนื้อกล้ามเนื้อหน้าอก และกล้ามเนื้อท้องชวนลุ่มนวลอีก อี๊! อยากเอามือไปลูบจัง (ทำไมรู้สึกว่ามันตัวเองแรดเลยวะ/เดม่อน)

คนที่ตอนนี้องผมนี่ง ๆ นั่นไม่ใช่ใคร พี่ตาร์คนั่นเอง

“ม่อนมากินนม พี่ตาร์คมีอะไรรีเปเล่า?” ผมเอ่ยถามอีกคนด้วยน้ำเสียงสงสัย แต่ตากลับต้องไปทีกางเกงผ้าบางสีขาวขาวาว เวลาที่แสงไฟไปโดนตรงส่วนเป้าก็จะเห็นเป็นเงาแวบ ๆ แวม ๆ ของสิ่งที่ใหญ่โตและได้รู้ว่าอีกคนนั้นไม่ได้ใส่กางเกงใน แล้วเป็นผมที่ต้องกลืนน้ำลายด้วยความยากลำบาก

“ฉันทากินน้ำนะ” พี่ตาร์คพูดขึ้นมา เมื่อได้ยินอย่างนั้นผมก็ละสายตาจากส่วนนั้นและขยับให้อีกคนหยิบนมในตู้เย็นได้อย่างฉับ

“อ่อ ฮะ อี๊ ๆ แผล็บ” ผมที่คิดอะไรดี ๆ ออกก๊ยกแก้วนมขึ้นมาจรดริมฝีปากสีชมพูระเรื่ออันจิ้มลิ้ม ดื่มอย่างช้า ๆ และกลืนลงไปด้วยท่าทางที่จงใจให้ดูเย้ายวนแบบไร้เดียงสา ตาก็มองอีกคนที่ถือแก้วน้ำเปล่าด้วยท่าที่อึ้ง ๆ ผมที่เห็นอย่างนั้นก็กระตุกยิ้มออกมาเบา ๆ ผละริมฝีปากออกจากขอบแก้วแล้วก็ไม่ไปมองเป้าของอีกคนพร้อมกับเลียริมฝีปากอย่างเช่กซี่

กึก!

“อะ... ฉันขอตัวไปนอนก่อน ฝันดี”

อ่าา เหมือนจะสำเร็จด้วยสิ เมื่ออีกคนพยายามจะกักเก็บอารมณ์ตัวเองแบบนี้ แคว้นแรกก็รู้สึกสนุกแล้ว

“คอยดูเถอะ ม่อนจะทำให้พวกพี่หลงม่อนให้ได้” เตรียมตัวเตรียมใจ เจอ ‘เดม่อนฉบับยั่วแบบใส ๆ By เดม่อน’ ได้เลยคุณว่าที่สามมี

พาร์ต ดาร์ก

แกรีก!

ปัง!

“ฮะ อืมม ซี้ดดด อะ... เดม่อน อ่าส เลียอย่างจั้น อืมมม” ผมที่ได้เจอภาพเด็กม่อนยั่วเมื่อกี้ไปทำตัวไม่ถูกจนต้องรีบมาที่ห้องตัวเอง ล็อกประตู และรีบไปจัดการเจ้าลูกชายตัวเองที่เริ่มขยายใหญ่ขึ้นมาแล้ว

พับ ๆ ซีบ ๆ (เสียงเล่นว่าวจุฬานะคะ)

“ซี้ดด โอ้วว เสียวชิบ อ๊ะ ๆ ๆ อ่าส์ เลียอีก อี้म्म ซี้ดด ขาวเป็นบ้า เลยว่ะ แล้วยะ... อย่างงี้ อี้म्म จะทนได้นานแค่ไหน” ในหัวตอนนี้ก็มีแต่เด็ก คนนั้นที่กำลังยั่ววนผม และริมฝีปากสีชมพูเรื่อที่กำลังดูเลียของลับ ของผมอย่างหื่นกระหายด้วยร่างกายขาวเนียนที่เปลือยเปล่าต่อหน้าผม อ่าส์ส์ส์ ทำไมในหัวมีแต่เด็กนั้นเต็มไปหมด

“โอ้วว จะตะ... แตกแล้วว ซี้ดดด เตรียมรับน้ำนมซะเด็คน้อยย อ่าส์ส์ส์ส์ส์” ผมเร่งจังหวะมือให้เร็วขึ้น เมื่อรู้สึกถึงจุดปลดปล่อย ในหัวก็จินตนาการว่าเด็กนั้นกำลังอ้าปากรับน้ำนมของผม ทั้งที่ความจริงน้ำนมขั้นนั้นเปรอะเปื้อนมือและหน้าท้องเต็มไปหมด

“ขนาดนี้แคว้นแรกเรายังเป็นขนาดนี้ แล้วที่เหลือเราไม่ติดคุกเลยหรือ?” ผมรู้สึกเหมือนตัวเองอยู่หน้าคุกซะแล้วสิ แล้วทุกคนคิดว่าผมจะติดคุกในข้อหาอะไรล่ะครับ

พาร์ท ครูล

“อ่าส์ บ้าชิบ นี่กูก็ดูหนังโป๊ไป 2 เรื่องไม่ยกจะแข็ง แต่พอนึกถึงเด็กนั้นกลับแข็งขึ้นมา อี้म्म ซี้ดดด เสียวว่ะ” ผมสบถกับตัวเองในห้องน้ำ มือก็สาวลูกชายตัวเองที่แข็งขึ้นไปด้วยความต้องการเมื่อยามคิดถึงภาพเด็กร่างบางคนนั้น และนี่เป็นรอบที่ 2 แล้วที่ผมมานั่งชักอยู่ในห้องน้ำอย่างนี้

พับ ๆ ซีบ ๆ (เสียงเล่นว่าวจุฬานะคะ)

“ซัดดด ขย่มอย่างนั้น อ่าส์ โอ้ววว โครตเสียวเลยว่ะ อ๊ะ ๆ ๆ อี้म्म” แม่งอยากจะเอาหัวโขกกำแพงที่ตอนนี้กำลังจินตนาการภาพเด็กเดม่อนที่ขึ้นมาขย่มลูกชายอย่างร้อนแรง ผมอดไม่ได้ที่จะแลบลิ้นเลียริมฝีปากที่เปล่งเสียงแตกพราไปด้วยความเสียว

“ซัดดด ตอดแรง ๆ อ่าส์ จะแตกแล้วว ซัดดด อ่าส์ส์ส์ส์ส์” ผมเร่งจังหวะการขยับมือให้เร็วยิ่งขึ้นพร้อมขยับสะโพกขึ้นลงคล้ายกำลังรัวสะโพกใส่อีกคนที่ขย่มอยู่ในจินตนาการและเกร็งตัวเมื่อถึงจุดสุดยอด ร่างกายปลดปล่อยน้ำรักออกมาจนมือของผมในตอนนี้เปื้อนของเหลวอุ่นชื้นเต็มไปหมด

“วันแรกก็เล่นกูไป 2 รอบแล้วมึง” เฮ้ออ สุดท้ายก็ต้องไปอาบน้ำใหม่จนได้ละนะ

ตอนเช้า ณ ผับ Dark & Cruise

ตอนนี้พวกเราอยู่คลับลับ รับ เนื่องจากพวกพี่ทั้งสองต้องเคลียร์งานด่วนเลยต้องทิ้งผมไว้กับบอดีการ์ดสุดหล่อ (แต่หล่อน้อยกว่าพี่ดาร์กกับพี่ครูส) ในห้องสุด VIP ของชั้นระดับบริหาร

“รอพวกฉันอยู่นี้ห้ามไปไหนเด็ดขาด พวกฉันจะไปเคลียร์งานเดี่ยวกลับมา และอย่าดื้อเด็ดขาดไม่งั้นเจอดีแน่” พี่ครูสเอ่ยเสียงเข้มพละทางขึ้นแว่ส่งผมอย่างคาดโทษ

“รับทราบครับ” ผมยืนตรงทำท่าตะเบ๊ะเหมือนตำรวจอย่างกวน ๆ และไม่วายโดนคาดโทษอยู่ตึ่จนกระทั่งพวกพี่ออกจากห้องไป และตอนนี้ก็เหลือผมแค่คนเดียวที่อยู่ในห้องเพราะบอดีการ์ดเดินออกไปเฝ้าหน้าห้องตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่รู้

“พี่ครูส/พี่ดาร์กอยู่ไหน” แต่แล้วจู่ ๆ ก็มีเสียงผู้หญิง 2 คนพูดแว่ด ๆ อยู่หน้าห้อง ฮึ้ย! มันน่าอารมณ์เสียนัก พี่ครูสอย่างนั้นพี่ดาร์กอย่างนี้ แหะ!

“บอสทั้งสองเคลียร์งานและไม่อยากให้ ‘คนอื่น’ รบกวน เดี่ยวสักพักคงออกมาครับ”

ผมเดินไปหน้าประตู เอาหูแนบเพื่อฟังเสียง คิก ๆ รู้สึกสะใจจริง ๆ ที่ได้ยินคำพูดของพี่บอดีการ์ดหน้านิ่งเนี่ย

“กรี้ดดด แกรู้ไหมพวกฉันเป็นใคร ฉันจีเนียส โจเซฟ เป็นลูกสาวคนสุดท้องของตระกูลโจเซฟและยังเป็นแฟนของพี่ดาร์ก”

“ส่วนฉันไข่มุก เซอร์เบล เป็นลูกคนเดียวของนักการทูตฝรั่งเศส
ถอยไปพวกฉันจะเข้าไป”

หู้วว ชาติตระกูลดีดีอะ แต่ทำไมนิสัยต่างจากชาติตระกูลจั่ง

“ไม่ได้ครับ เชิญออกไปได้แล้วครับ” พี่บอดี้การ์ดพูดด้วยน้ำเสียง
เรียบนิ่งพลาถ้อยปากโล่งอย่างสุภาพ

“ทำไมพวกฉันจะเข้าไปไม่ได้ หลบนะไอ้พวกชั้นต่ำ”

เสียงแว๊ดชะจริง ๆ เลย เอ้ คิดอะไรดี ๆ ออกแล้วสิ ผมจับตรงที่จับ
ประตูกระชกดันออกไป แล้วก็เจอเหตุการณ์ที่มีสาวสวยคนหนึ่งกำลัง
กระเทีบเท้าไปมาอย่างเอาแต่ใจแล้วหันมามองผมอย่างสนใจ

หี! งานนี้สนุกแน่

“ให้พวกเขาเข้ามาเถอะครับ” ผมบอกพี่บอดี้การ์ดด้วยน้ำเสียงนิ่ง
แต่ใบหน้ากลับยิ้มเสแสร้ง

“ครับ เชิญครับ”

ป้าผู้หญิง 2 คนที่ได้ยินอย่างนั้นก็เชิดหน้าเดินเข้ามาในห้องด้วย
ใบหน้าจองหอง และผมก็จัดการปิดประตูทันที

“หี! เป็นเด็กขาล่ะสิ ร้าน!!! มาเสนอตัวให้ผู้ชายเขาแบบนี้ จริงไหม
คะพี่จีเนียส”

เอ่ ถ้าจำไม่ผิดป้าคนนี้ชื่อไข่มุกหนิ ฮึ้ย! ไม่น่าชื่อไข่มุกเลย ชื่อ
ไข่น่าจะดูดีกว่า แล้วตอนนี้ผมยังโดนป้าไข่น่ามองเหยียดแถมยังพูดจา
ใส่ร้ายว่าผมเป็นเด็กขาลอีก

“จริงคะน้องมุก คงคันมากสินะอึผิดเพศ เลยต้องมาให้แฟนพวกฉัน
ช่วยเกา แต่บอกไว้เลยถึงยังงี้แกก็ได้เป็นแค่ของเล่นเท่านั้นแหละ หี!”

ฮึ้ย! ถ้าไม่เห็นว่าเป็นผู้หญิงนะโดนถีบปากแตกไปแล้ว ใบหน้าผม
ตอนนี้ก็ได้แต่ยิ้มถึงแม้เท้าจะกระตุกอยากถีบปากก็ตาม

“อ้าว หรอครับ ผมไม่รู้เลยนะเนี่ยว่า ‘คู่หมั้นทั้ง 2 คน’ ของผมคิด
อย่างงั้นอะ เห็นเมื่อคืนยังบอกว่าผมแซ่บเร้าใจอยู่เลย” ผมยิ้มและบอกไป
โดยใส่สีตีไข่ให้โอเวอร์แม่ในใจอยากให้จริงก็ตาม แต่ตอนนี้เหมือนจะมี
คนโกรธแล้วสิ

“กร๊ึดดดด” สองสาวกร๊ึดประสานเสียง

โห ดิ้นเป็นหมาโดนน้ำร้อนลวกเลย แถมยังกรีดขะเสียงดังจนผม
รำคาญต้องยกมือมาปิดหูตัวเอง

“จู้ ๆ ๆ ไม่เอาสิครับเดี๋ยวจะเจ็บคอเอานะครับผมเป็นห่วง” อ้าว
ทำไมพวกป้ามองผมด้วยสายตาเกลียดชังอย่างนั้นล่ะ ผมอุตส่าห์เป็นห่วง
เลยนะ แย่จัง

“แก อีเด็กเปรต ไม่ต้องแสร้งเป็นห่วงพวกฉัน อีผิดเพศ”

ว้าา โดนป้าจับได้แล้ว ผมว่าผมแสดงดีแล้วนี่นา

“ผมมีไรจะบอกป้าปากแดงทั้ง 2 คน เห็นผมชื่อ ๆ แบบนี้ก็ใช้ว่าผม
ร้ายไม่เป็น และยังจะมาแย้งคนที่ผมหมายปองไว้ บอกเลยพวกป้าคิดผิด
เพราะผมไม่ใช่ นายเอกแต่เป็นนายร้ายที่ต้องคู่กับพระเอกทั้งสองเท่านั้น”
ผมพูดเสียงเย็นพลางเดินไปหาทั้งสองคนอย่างช้า ๆ ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม
อย่างเดิม

“ใครเป็นป้าแกอีหน้าด้าน เขาเป็นของฉัน น้องมุกจับมันพี่จะตบมัน
ให้หายร้านเอง”

ป้าจีเนียสส่งป้าไข่มุกมาจับผมที่ตอนนี้กำลังยืนให้จับอยู่หนึ่ง ๆ

เพียะ! เพียะ! เพียะ! เพียะ!

ซี้ดด มีผู้หญิงมันเจ็บอย่างนี้เอง ทุกทีเห็นแต่ในหนังไม่คิดว่าจะเจ็บขนาดนี้ แต่เอาเถอะ ถึงตาที่ผมต้องเอาคืนบางแล้ว “ต่อไปตามบบ้างนะครับป้า”

ปึก!

“โอ้ยยย! นี่แกกล้าเหยียบเท้าฉันหรืออะ!”

ผมรอให้ป้านั้นเผลอและเหยียบไปที่เท้าอย่างเต็มแรงจนเปลือยมือออกจากแขนผมได้ และเดินไปจิกหัวยัยป้าจีเนียส

เพียะ! เพียะ!

“หายบ้ายังครับ หรือต้องให้ผมพาไปหาหมอดีครับ ^_^” ผมยิ้มออกมาเบา ๆ ทั้งที่ในมือยังจัดการจิกหัวป้าจีเนียสอยู่โดยที่ลืมไปว่ายังมีป้าไซเน่าอยู่อีกคน เธอเดินมาจัดการล็อกแขนผมอีกรอบจนผมต้องปล่อยมือออกจากหัวยัยป้า

“เก่งนักนะ ฉันจะตบให้เลือดกบปากเลย” ยัยป้าจีเนียสพูดพร้อม
ง้างมือขึ้นเพื่อจะตบผม และเป็นผมเองที่หลับตาลงเพื่อรองรับแรงตบของ
อีกคน

“หยุด! นี่มันเกิดอะไรขึ้นอะ ?!”

แรงตบหยุดชะงักเมื่อมีเสียงของอีกคนที่ผมคุ้นเคยดีกำลังทวาด
ออกมาจนผมและพวกป้าทั้งสองหันไปทางประตูที่ตอนนี้มีสามคนกำลังยืน
ดูพวกเราอยู่ ทั้งพี่ดาร์ก พี่ครูส และพี่บอดีการ์ดคนนั้น

“ฮีก ๆ ม่อนเจ็บ ม่อนขอโทษ ม่อนไม่รู้ว่าพวกพี่ทั้ง 2 คนเป็นแฟนพี่
ดาร์กกับพี่ครูส ฮือ ๆ ๆ” ผมที่โดนป้าไข่ม่อลือกตัวอยู่นั้นรีบแก้มองทำเป็น
เจ็บพร้อมพูดด้วยน้ำเสียงสะอื้นจนยัยป้าทั้งสองได้แต่ยืนนิ่งอย่างอึ้ง ๆ

พลั๊ก!

หมั๊บ!

“ใคร! ใครมันกล้ามาทำเด็กนี่ พวกเธอใช้ไหม ฮะ!!! พวกมันลากตัว
มันออกไป” พี่ครูสกับพี่ดาร์กรีบเดินมาหาผมพร้อมกับผลักยัยป้าสองคนจน
ล้มลงไปนั่งกับพื้น และบอกพวกบอดีการ์ดให้เข้ามาลากตัวป้าทั้งสองที่ติด

ตื่นไปมา ส่วนพี่ครูสก็จัดการอุ้มผมในท่าเจ้าสาวจนผมตกใจเผลอไปกอดคอพี่เขาแน่น

“โอ้ ๆ ฉันขอโทษนะเด็กดี” พี่ครูสก็บอกด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน

“พวกเราไม่ได้ทำอะไรร้าย เด็กนี่มันตอแหล เชื่อพวกเรานะคะ กรีดดด อย่ามาแตะตัวฉันนะ!” ยัยป้าจีเนียสบอกพี่ตาร์คด้วยน้ำเสียงเหวี่ยง ๆ

“จับพวกมันไปขายช่องโทษฐานมาทำร้ายคนของตระกูลโอลิเวอร์!”

“ไม่ร้องนะ..ฉันขอโทษที่คุณายไม่ดีพอเด็กน้อย”

พี่ตาร์คไม่สนใจยัยป้านั่นแถมยังเอ่ยสั่งบอดีการ์ดพวกนั้นอย่างเย็นชา พี่เขาขยับเข้ามาใกล้ผมและยกมือปาดน้ำตาผมที่ไหลออกมาเบา ๆ ก่อนจะพูดด้วยน้ำเสียงอ่อนโยนซึ่งต่างจากเสียงที่ใช้สั่งบอดีการ์ดเมื่อกี้

“กลับคอนโดเรากันเถอะ” พี่ครูสพูดขึ้นพลางเดินออกจากห้องพร้อมพี่ตาร์คที่เดินมาข้างกาย แต่ก็ยังไม่วายได้ยินเสียงกรีดร้องของยัยป้าข้างใน

หึ! ผมบอกแล้วว่างานนี้สนุกแน่ ๆ

ไม่มีใครรู้เลยว่าผมกำลังยิ้มออกมาด้วยความสุขและพอใจ

